

nem at de fik en berøring med arbejdsmarkedet, alt muligt. Det er der ikke nogen, der har sat spørgsmålstegn ved.

Det, denne her diskussion drejer sig om, er, om ikke at kontanthjælpsloftet og starthjælpen blot fører til fattigdom. Det gør det jo i den periode, hvor man skal leve af den. Folk får færre penge. Og når socialministeren så siger, at hun lytter meget til ngo'erne og Rådet for Socialt Udsatte, så bliver jeg nødt til lige at gentage det, for det kan godt være, at det kniber lidt nu. Før røg det ind ad det ene øre, og nu ryger det ind ad det andet øre, og så håber jeg, det bliver derinde.

Det, de siger, er jo, at de lovgivningsmæssige initiativer på kontanthjælpsområdet som reglerne om starthjælp og introduktionsydelse leder til fattigdom. Punktum. Kan vi ikke bare blive enige om, at det i hvert fald da er rigtigt, og så kan vi jo se, hvad vi gør ved det? Kan vi ikke bare blive enige om, at det måske kan være rigtigt, at når man får færre penge, så bliver man fattigere?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jo, men det afgørende i diskussionen om starthjælpen og kontanthjælpen er jo, hvad man synes, det rimelige niveau er i forhold til, hvad man får ud af at være på arbejdsmarkedet. Og det er det, der ligger bag det, at vi har loftet over kontanthjælpen.

Som også statsministeren var inde på i en tidligere besvarelse – jeg tror i øvrigt, det også var til hr. Jørgen Arbo-Bæhr – så er det jo stadig væk en forholdsvis lille forskel, der er mellem familierne, når man er på lavtlensområdet på arbejdsmarkedet, og når man er i kontanthjælpssystemet. Det, der er så afgørende, er, at vi giver folk en mulighed for at få en plads på arbejdsmarkedet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2103

9) Til finansministeren af:

Pernille Blach Hansen (S):

»Vil ministeren konkretisere og eksemplificere sit udsagn om, at miljølovgivningen i fremtiden skal vedtages på baggrund af økonomiske konsekvensberegninger?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Regeringen vil se på prisen for miljø«. Børsen den 29. december 2005.

Kl. 14.25

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg har bedt finansministeren komme i salen i dag for at uddybe det, han sagde i juledagene om, at regeringen fremover ønsker at lave økonomiske konsekvensberegninger af miljøforslag. Det forstår jeg ikke af den simple årsag, at hvis man kigger på de lovforslag, vi i dag har på miljøområdet, så bliver de jo regnet igennem økonomisk. Der foretages jo økonomiske og administrative konsekvensberegninger, så der er tilsyneladende ikke noget nyt i det, ministeren siger.

Derfor kan jeg kun fortolke udsagnet på en af to måder. Enten ved finansministeren ikke, hvordan man behandler lovforslag i Folketinget, det er den ene mulighed, den anden mulighed er, at det her bare generelt er endnu et af regeringens og især Venstres forsøg på at køre en negativ historie på miljøområdet, og det bunder vel dybest set i det gammeldags syn på, hvad natur og miljø er. Men jeg synes, der er god grund til på den baggrund at lade ministeren uddybe: Hvad er meningen, og hvad er nyt og konkret i det her forslag?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil da takke for spørgsmålet, for jeg er enig i, at det nye ville have været, hvis jeg havde sagt, at regeringen ikke agter at foretage vurderinger af, hvordan man prioriterer. For sandheden er, at den linje, regeringen følger og har fulgt, men som vi gerne vil skærpe, er sikkerheden for, at vi får mest miljø for pengene. Vi vil til stadighed gøre mere og gøre det bedre end det, der har kendetegnet de sidste 20 års indsats. Det betyder jo, at vi styrker prioriteringen og ser på de forskellige værktøjer, der er til rådighed i miljøpolitikken, for at nå de mål, som vi rent faktisk sætter os.

Nu fremgår det jo af spørgsmålet, at fru Pernille Blach Hansen beder om et eksempel, og der kan vi jo bruge vandrammedirektivet som et ganske glimrende eksempel, for her er der jo tale om bindende mål for åer, søer og kystnære farvande. Der er tale om, at man skal fastlægge målene i 2009, og at de skal være fuldt implementeret i 2015.

Her er så nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe, der ser på, hvilke instrumenter der er,